

Mas Vell

El «Mas Vell» es quizá la masía más grande de nuestros alrededores.

La casa es un enorme edificio de planta rectangular, casi cuadrada que se yerge majestuosa en un promontorio desde el que se domina una vasta extensión de terrenos, los cubiertos y corrales a su lado engrandecen la visión del conjunto formando una unidad arquitectónica. Frente a la puerta principal está una capilla, hoy utilizada como granero. En el portal de la casa está grabado el año 1793 y en el de la capilla 1780.

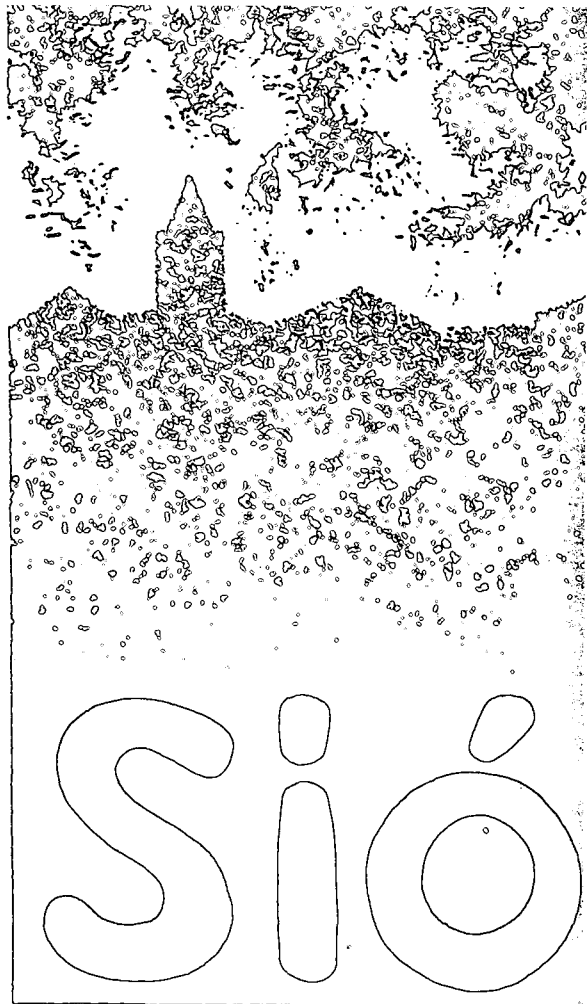
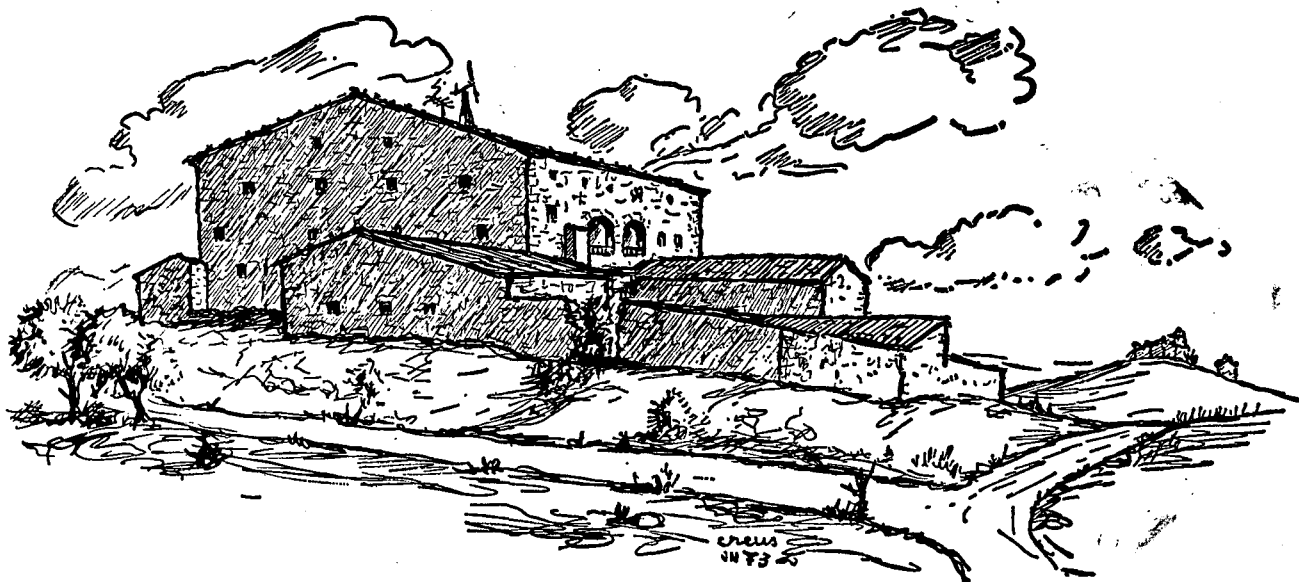
En repetidas ocasiones, durante este recorrido de nuestras masías desde SIO, se ha mencionado que algunas están resguardadas del exterior por corrales, cubiertos o muros, pero hemos de reconocer que ninguna queda tan salvaguardada como el «Mas Vell» aunque la entrada parezca directa al exterior.

Una vez atravesado el portal se encuentra un pasadizo de unos tres metros de anchura cuyo suelo por medio de largos escalones va subiendo de nivel hacia unos 10 metros en el interior, en donde prácticamente se encuentra la puerta de entrada a la casa en si. El techo de este enorme pasillo está formado por una bóveda ovalada en cuyos lados unas aspilleras atraviesan los gruesos muros, hacia el exterior y hacia diversas cámaras situada en lo que podríamos llamar entre-suelo, dando ventilación.

Franqueada esta segunda puerta otra entrada con desnivel ascendente conduce a la escalera que en su mitad se bifurca para dar acceso a celdas que es probable se usaran antiguamente como habitaciones de los mozos y servicio. Al final de la escalera una enorme sala que va de parte a parte del edificio divide el piso y sirve de distribuidora para entrar en las diversas dependencias, cocina, habitaciones, etc. Hacia el mediodía la sala da a una galería con unos porches parecida a la del Mas Nou, y en la parte trasera, hay una pequeña terraza en donde se puede observar la enorme cisterna de que disponen para el suministro de agua potable, que con una debida instalación la tienen corriente por toda la casa. El depósito de esta cisterna está cavado en roca viva y los muros de la boca de salida con enormes bloques de piedra picada. Las canaleras que recogen el agua, son también hechas enteramente de piedra. Además de la cisterna posee una buena balsa para el ganado y riego de huerta.

Antiguamente había molino de aceite, y horno de pan y hoy aún se puede ver el impresionante lagar, cuyos muros lo forman enormes rocas que cimentan buena parte del edificio.

CREUS

**PEL RECORDATORI DE LA PRIMERA
COMUNIO DE STEL·LA VILADOT I POU**

*Jesús meu: una guspira
de vostra llum celestial
us demana qui aspira
a fer un verset com cal
per a que quedi constància
de l'acte més venturós
de rebre en la seva infància
un trosset del vostre Cos.*

*Es avui el primer dia
que us vinc, Jesús, a trobar
en la Santa Eucaristia.
Vulgueu-m'hi sempre cridar*

J. Viladot-Puig

Març del 1973

*Com una mostra breu de l'homenatge que sempre li servirà
la Vila d'Agramunt, ens honorem a publicar el darrer vers
que va escriure l'enyorat senyor Viladot.*

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

*Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)*

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
AGRAMUNT

**GESTORIA
FEIXA**

Pare.....?

—Pare, és tot veritat el que diuen a la televisió?
—No, tot no és pas veritat.
—I per què ho diuen si no és veritat?
—Au, mira i calla que no em deixes sentir el que diuen.

—Pare, és veritat que al mon hi ha pobres?
—Sí, fill meu, és veritat.
—I per què en són de pobres?
—Perque no tenen diners?
—I qui els té els diners?
—Els rics.
—I per què?

—Pare, què és la censura?
—Ai, fill! Es un grup de senyors encarregats de decidir
quines coses podem o no podem veure o llegir.
—Sempre serem canalla!

—Pare, quin és l'home que mana més de tot el poble?
—El senyor alcalde.
—I per això porta un bastó?

—Pare, per què llegeixes el diari?
—Per saber el que passa pel món.
—Pare, per què escoltes música?
—Per enriquir l'esperit.
—Pare, per què llegeixes llibres?
—Per instruir-me.
—Pare, per què mires la televisió?
—Per matar l'estona.

—Pare, els nens francesos en quin idioma escriuen?
—En francès.
—I els anglesos?
—En anglès.
—I els castellans?
—En castellà.
—?!

—Pare, per què serveixen les voravies?
—Perque la gent que va a peu hi pugui passar sense
perill.

—I, doncs per què estan plenes de cotxes?

—Pare, què és més dolent matar o fer nens?
—Matar, fill meu, matar.
—Sempre?
—Sempre i en tot lloc.
—Al «cine» també?

—Pare, quins són els més rics del poble?
—El senyor Fart, el senyor Tip, el senyor Ple, el senyor...
—I els més pobres?
—El Ton de cal Buit, el Peret de cal Tripa, el Pauet de
cal Rosegó, el...
—Així per a ser senyor s'ha de ser ric?

J. BERTRAN i PUIGPINOS

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

El Sr. Bisbe pot estar content. A la seva xerrada-colloqui del dia 29 de maig, ha havia al «Foment» gairebé ple de gom a gom. Això significa que érem més de dues-centes persones i no arribàvem a tres-centes. Tot un rècord.

Es tracta d'un èxit relatiu, naturalment. Si comparem l'assistència amb el nombre d'habitants de la Vila, podem parlar d'un autèntic fracàs. Si ho fem amb les persones de pràctica religiosa freqüent, les quals podien i devien estar interessades en sentir el nostre Pastor, el resultat tampoc és massa afalagador. Però si considerem l'escassa afició dels agramuntins a escoltar conferències, del tipus que si guin, aleshores més que d'èxit en sec, ho podem qualificar d'èxit esclatant. Una dada positiva és també que a la concurrència del «Foment» hi estaven pràcticament representades totes les classes socials de la població.

La primera conseqüència que podem treure del fet esmentat, és que malgrat la progressiva secularització de la vida moderna, un bisbe encara és notícia a les nostres latituds, geogràfiques i mentals. I si es tracta d'un bisbe jove, franc i simpàtic com el nostre, la notícia es mereix la primera plana i uns titulars de pam. I ja em dispensareu que parli en termes periodístics.

Consti, però, que també em mereixen tots els respectes els bisbes que guardaven més les distàncies. Ben mirat, el que té valor d'un eclesiàstic, sigui bisbe o simple sacerdot, és la seva condició d'home de Déu. D'individus intel·ligents i agradables al tracte, n'hi ha molts pel món, afortunadament. No abunden tant i per això el hauriem de cotitzar més, els que, apart qualitats humanes, tenen quelcom de sagrat en la seva persona que ens serveix de pont per establir comunicació, d'una manera eficaç i segura, amb el món sobrenatural.

Si m'he referit a la xerrada-colloqui del Sr. Bisbe, és perquè fou aquests l'única novetat de la present visita pastoral. Predicacions des de la trona i visites als col·legis i malalts, també ho feien els bisbes d'abans. Ara s'ha suprimit aparatositat i triomfalisme i benvinguda sigui la reforma. Només ens han deixat una mica de regust d'aquell temps, les banderes als balcons que els veïns, disciplinats, col·locaren obeïnt indicacions superiors.

M'imagino que el Sr. Bisbe, durant la seva estada entre nosaltres, haurà tingut ocasió —l'interès que ja se li suposa— de conèixer i analitzar la problemàtica religiosa de la nostra parròquia. Una problemàtica complexa i difícil, malgrat les multitudinàries assistències a certes pràctiques externes de religiositat. A més de la reunió del «Foment», unes trobades amb grups més reduïts de persones representatives, tampoc haurien vingut gens de malament. Es clar que tot això que dic és simplement una opinió molt personal meua. I jo no sóc bisbe.

I S E T

VISITA PASTORAL

Durant la setmana del 24 al 31 de maig ha estat entre nosaltres, fent la visita pastoral, el senyor Joan Martí, bisbe d'Urgell. El dia 29 dirigí una trobada al Foment Parroquial amb molta assistència de veïns, entre el què destacaven molts immigrants. El bisbe Joan ens parlà de moltes coses i al final s'entaulà un petit diàleg, i quan algú li preguntà sobre la recomanació de publicacions religioses, el nostre pastor manifestà que no aconsellava ni "El cruzado español" ni "Fuerza Nueva". Al cap de dos dies sortí a la premsa una interessant manifestació del nostre bisbe sobre la confessionalitat catòlica de les publicacions d'ultra dreta.

SANT ISIDRE

El 15 de maig, com cada any, es celebrà la festa dels pagesos, la nota més destacada de la qual fou els Tres Tombs, a la que participaren 148 aparells mecànics agrícoles, que la gent pogué contemplar molt ben guarnits.

CANTS I CANTADES

Les nostres dues corals, sempre en un intent de superació, han participat a la trobada a Sant Julià, Andorra, on es celebrà, el dia 27 de maig, el 750 aniversari de l'aparició de la Verge de Canolich.

MES CANTS

Seguint la seva línia de participació entusiàstica, La Coral d'Avui, el dia 3 de juny ha participat al VIIIè aplec de corals de les terres lleidatanes a Andorra.

ENCARA ELS CANTS

La Tuna es feu sentir el dia de l'Ascensió en una cantada general que animà ben simpàticament la diada de la Primera Comunió d'una seixantena d'infants.

FATIMA

La Verge de Fàtima està d'actualitat, la Ultra-Dreta se n'ha volgut apropiat, com hem llegit als diaris, com a símbol i senyera d'una política no certament compartida per la Jerarquia Catòlica. El nostre senyor Rector, ha organitzat una anada a Fàtima amb una colla de feligresos locals i comarcans, moguts tots ells pel més pur sentiment filial maria, ben lluny, certament, de cap altre intertiu no rigurosament cristià.

PRIMERA COMUNIO

Com hem dit més amunt, el dia de l'Ascensió es celebrà la diada de la Primera Comunió. Per tal de posar-se d'acord sobre la manera de vestir la mainada, uns dies abans es celebrà al Foment una reunió de pares de família, acordant-se la única per acord de la majoria.

ACCIDENT

El darrer dia de maig, a la Plaça del Pou xocaren dos vehicles: un R-8 i un Seat-127. No se'ns ha facilitat els noms dels conductors, però sabem que no hi ha hagut sinistre greu.

AIGUA

El dia primer de juny ha plogut força, el suficient com per a que els sembrants canviessin de cara. Els pagesos estan més optimistes.

TOT PUJA DE PREU

Un pagés ens comunica que el preu dels pinsos de l'aviram ha sofert una puja notable, concretament 1,60 pts. per Kgr. En canvi diu que el preu del pollastre ha passat de 38 pts. a 30-32 pts. per Kgr. Segons els càlculs d'aquest grangista s'hi perd 6 pts. per Kgr. de carn.

NETEJA DEL SIO

E triu Sió s'està sotmetent a una neteja. Li feia falta, i el nostre senyor Batlle no hi ha escatimat mitjans per a deixar-lo presentable, sobre tot quan la gespa de les zones verdes i la part ajardinada de davant de l'Institut ho demanaven urgentment.

P.P.O.

El P.P.O. continua amb els seus cursos de formació professional. Ara es tracta de divulgar una colla de coneixements de cara als paletes. Se'ns diu que en el que més s'insisteix és en la forma i manera de posar-se el célebre "casco".

ILLUSTRE VISITANT

Acompanyat de l'enginyer agrònom, senyor Josep Ball, ha estat unes hores entre nosaltres l'historiador lleidatà, el senyor Josep Lladonosa, que entre d'altres coses està d'actualitat per la distribució i lectura del seu primer volum —valgui la redundància— sobre la història de Lleida. El senyor Lladonosa ens ha parlat de la necessitat de publicar una història d'Agramunt.

Segueix a la plana 9

ACTUALITAT TRASCENDENT

Dins la monotonia quotidiana de la nostra vila, la visita de bisbe Joan, d'Urgell, ha esdevingut una lluminosa efemèrides.

Fins fa poc, el poble fidel esperava el bisbe —l'Excel·lentíssim i Reverendíssim Senyor Bisbe— amb triomf de banderes, amb arcs de flors, amb crits de visca, amb anells besats amb genuflexió, amb campanes esvalotades i amb autoritats atabalades. El poble fidel tenia un respecte entre vegetal i tel·lúric davant l'arribada del bisbe, i es vestia d'una festa absurda: una festa evangèlicament incòmoda, com si Jesús hagués d'anar pel món com un capdill, com un executiu empresarial, com les ratlles d'una bandera... I el que deia el bisbe eren paraules inapela-bles, tallants, que omplien el païdor de remordiments vells i de propòsits nous...; i és que els pobles sovint tenen la consciència molt prop del lloc on niuen les necessitats més peremptòries. El bàcul i la mitra feien un respecte vertical que situava el poble al costat d'aquí de l'amor, i al bisbe, al costat d'allà de l'autoritat. I el temps passava i la distància quedava com una frontera, com una ratlla dogmàtica que ningú no podia borrar. I Jesús era una enyorança viva que el poble invocava en un intent de desdibuixar fronteres i distreure ratlles.

Amb el bisbe Joan tot això ha donat un tomb, i el poble fidel s'ha alegrat de trobar-se amb ell, el pastor, sense frontera separadora, sense mitra enlluernadora, sense bàcul dictador; només amb la paraula com un clar ventall de llum per refrescar la fe, per avivar l'amor. Sense flors ni arcs; sense visques ni camises enmidonades, talment com un altre Jesús que sap que el que cal no és salvar l'home en el seu concepte teòric —ah, la teologia!— sinó l'home immediat de cara l'evangeli que no és més que una normativa de la nostra praxis de cada dia. Ha vingut el bisbe, el pastor —perquè ha estat una visita pastoral— i el ramat s'ha reunit al seu voltant dialogant amb ell i escoltant d'ell el Verb, el mot, el nom. I guaitant-ne l'exemple.

Fins una altra, bisbe Joan. El ramat és a la pleta, aquesta gran Pleta que mira l'horitzó immens, lliure, cap on a tots ens guia, d'una manera o altra l'Amor, l'amor...

G.

Hotel LES CIMES

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2.085 metres Telèfon 51126

PAS DE LA CASA ANDORRA
OBERT TOT L'ANY

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Ruda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Voto por la Juventud

Siempre había creído que un hombre (en el sentido estricto de la palabra) podía ser joven toda su vida, es decir, lleno de inquietud y con una mente objetiva i juvenil, ahora me he enterado que hay una edad madura «superior» a la edad juvenil, por el sencillo motivo de hacer el trabajo bien hecho y eficaz. Supongo que todos los obreros que hay esparcidos por el mundo y entre ellos algunos con unos salarios muy por debajo de la mitad del precio material de lo trabajado, y en cambio serán unos hombres maduros ¡ya lo creo! y sin duda que su trabajo será bien hecho, y por cierto, no por afición sino por necesidad u obligatoriedad y al margen de todo acto creativo. Todos sabemos que todo hombre tiene derecho a un trabajo de acuerdo con sus dotes y a un salario de acuerdo con la producción realizada o el cargo que desempeñe, pero de aquí a tomar la filosofía de la vida basada en el trabajo, sólo les es permitido a los que han tenido la suerte de encontrar el trabajo «quasi» perfecto de acuerdo a sus cualidades.

Creo que en las horas ajenas al trabajo sería absurdo pensar o dedicarse totalmente a éste, pues hay otros muchos problemas derivados o no del trabajo que se debe plantear el individuo consciente.

Se ha dicho también que los protestones y los que en alguna manera reivindican una mejor distribución de justicia son infantiles, cuando todos sabemos que existen y han existido hombres colmados de juventud en todas las épocas, Juan XXIII, Jean P. Sartre, etc. (este último a su edad sigue siendo un verdadero joven protestón, como diría alguien).

Yo me pregunto, por qué tanta fobia a estas protestas que desgraciadamente nos hacen verlas con una óptica agresiva y perversa.

¿Acaso el mundo no ha sido siempre una auténtica revolución generacional tras generación? Claro que es verdad que las injusticias han imperado siempre y siempre las habrán, pero no por eso hay que decir «siempre será igual».

Que la juventud está dirigida por los mayores y sirven a intereses de éstos, ¡claro que sí! ¿Acaso no vive el mundo por los intereses del comer y el vivir, además de los espirituales? Sin interés no hay progreso, entonces si un cristiano se manifiesta auténticamente católico y lucha por la injusticia, ¿servirá a los intereses de UNOS?

Y no por esto se cae en la masificación y convencionalismo, entendidos en el sentido peyorativo, sino todo lo contrario, todos somos una masa y como hombres debemos comportarnos como tales, con nuestra inteligencia y responsabilidad para resolver los problemas de nuestra sociedad evolucionista y como tales debemos progresar mentalmente de manera paralela a los problemas de la época, por lo tanto un hombre no puede quedarse atrapado en un esquema o concepto de la vida que haya juzgado bueno en cierto momento, como si hubiese encontrado la «piedra filosofal», pues puede suceder que en un momento, o más en un cambio histórico, pueda dejar de ser válida (léanse la historia de la humanidad juntamente al desarrollo material de ésta) pues la metamorfosis y dialéctica del mundo es una realidad.

Con esto doy mi apoyo a J. Puig y a todos los que se sienten jóvenes.

J. P. S.

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases
COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI
Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.
FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

GRANET DE PEBRE

Verset per Josep Farreny
A Cassià Just, model d'home

Parlar del que sentís el cor.
Dir el que deuria dir.
Així deuria ser
I no sóc
Així deuria parlar
I no parlo.

I mai adoptaré,
principis incomunicatius.
I mai temeré que,
em vingui maldat d'altri.
I sempre confiaré i esperaré,
en la bondat de l'home.
I sempre el cor a la ma,
malgrat mel prenguin.

I ruc sóc.
No massa bo.
Per massa dolent

Maig del 1973

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y de plástico

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los afiliados a varias Compañías

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN

POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

I L'INSTITUT, QUE??

No ho entenc! Veritablement no ho entenc!

Durant els darrers anys l'Ajuntament de la Vila va realitzar distintes gestions per tal d'aconseguir un centre d'ensenyament per casa nostra. Després d'entrebancs i inconvenients, les pretensions, que per molta gent semblaven inabastables, foren una realitat vivent: a Agramunt es bastiria un Institut per l'Ensenyament Mitjà. A més a més semblava que els projectes es volien realitzar amb celeritat, i, molt aviat, hom pogué veure com s'iniciava la construcció de l'edifici promés... Les obres anaren rutilant, i l'estiu passat els agramuntins contemplaren cofois l'Institut ja enllestit.

Tothom va respirar. S'havia resolt un problema que tenia preocupats a molts convilatans, car la manca d'Institut representava, entre altres coses, un *problema econòmic*, doncs, tots els diners que invertien les famílies d'Agramunt en l'educació de llurs fills —havent-los de portar en altres llocs de la província— fan cap, en gran part, fora del poble; mentre que amb l'Institut moltes d'aquestes pessetes ja no sortirien de la nostra contrada. És a dir que —utilitzant termes econòmics actuals— una quantitat de «divises» surten d'Agramunt amb motiu de l'ensenyament, i això repercuteix, directa o indirectament, a tots.

A més s'accentua el *problema de classes* dins la nostra societat, puix tal com estan les coses, ara per ara solament poden estudiar els fills de les famílies benestants; doncs, per un gran percentatge dels nostres veïns, costejar els estudis dels infants en altres localitats, és un luxe que no es poden permetre.

També vull afegir un problema de *joventut* (aquesta apreciació és personal i, per tant, sempre impugnable). Crec que Agramunt pateix la falta d'una *joventut activa*, d'una joventut que sigui capaç de posar-se el disc que vol ballar i no d'esperar a que li posin els altres. De segur que l'Institut aconseguiria en part d'ajuntar i fer pensar a aquesta joventut que esdevé vella.

Així, doncs, aquests problemes que he nombrat d'una manera esquemàtica, amb la presència de l'Institut semblaven resolts.

Res més lluny de la realitat. Amb sorpresa per part d'alguns i amb indiferència per part de molts altres, l'Institut, aquest curs, ha romàs inactiu.

Ja tenim al Sr. Tomàs que agafa el cotxe i porta cada dia el seu xaval a Tàrrega al col·legi, o potser a Balaguer, o a Tarragona, o a Cervera, o a Lleida, o a la Seu, o a Barcelona, o a... Sí, o potser el seu xaval es queda a la vila i ja no va més a col·legi...

Va haver qui preguntà per què l'Institut no marxava com s'havia promés, àdhuc es donà una resposta a «Sí» (per cert no massa afalagadora), però de llavors ençà no hi ha hagut ningú que es preguntés com anaven els tràmits del curs vinent, ni tampoc ningú que informés.

Què passa? ¿Es veritat que els agramuntins tenim el defecte de deixar les coses a mig fer? ¿Es cert que sempre esperem que els altres passin al davant? ¿Serem capaços de no preocupar-nos per les coses de casa nostra?

No ho entenc! Veritablement no ho entenc!

Joan Puig
22 maig 1973

CAMPAMENTS D'ESTIU 1973

SANT JOAN DE L'ERM a 1170 mts. en mig d'abets i pins, piscina, refugi i ermita. Nens de 10-14 anys. Informació: Rectoria del poble o Tl. 350191 La Seu

CHOCOLATES JOLONCH

LA NOSTRA GENT

En Emili Curià i Cortés

—Data de naixement?

—14 de febrer de 1906.

—Lloc de naixença?

—Tartareu (Les Avellanes).

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—El dia primer del pròxim setembre, farà quaranta anys justos que l'Estat va ubicar-me en aquesta plaça com a mestre propietari.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

—primaris

—secundaris

—superiors.

—L'ensenyament primari vaig cursar-lo a l'escola nacional del meu poble. Recordo que vaig plorar molt quan va morir la Sra. Mestra, coincidint amb l'acabament del meu període d'escolaritat, que llavors finalitzava als dotze anys. La carrera de mestre la vaig cursar lliure. M'examinava a la Normal de Lleida. Les assignatures fàcils les estudiava tot sol al meu poble. Per les difícils vivia temporalment a Balaguer, on rebia lliçons de diferents professors d'acord amb els coneixements que havia d'adquirir.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—Tenia 22 anys quan em donaren la primera plaça,

com a mestre interí, a Montclar-Donzell a continuació Vinaixa i Alòs de Balaguer. En conjunt dos anys i cinc mesos de mestre interí. La primera plaça en propietat fou Pincelo-Chantada, a la província de Lugo, un llogarret molt pintoresc a la voreta del Miño, on encara, segons carta que vaig rebre fa poc, em recorden afectuosament pel cognom de «El Catalán». D'allí vaig venir a Agramunt, on fa quaranta anys que treballa i encara no he acabat la feina. El primer acte oficial en que vaig intervenir, fou en la col·locació de la primera pedra de l'actual edifici escolar.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

—La professió i càrrec oficial de mestre a plena dedicació.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—Durant la major part de la meua vida he sentit una afició molt intensa per la música, en totes les seves manifestacions, amb preferència per la folklòrica. Ara sento una autèntica aversió per certes manifestacions de la música moderna, a les que sóc completament al·lèrgic. ¿Serà

per que m'he fet vell i ja em deixo portar únicament per les meves conviccions?

—En practiqueu alguna?

—He llegit varies obres literàries i amb preferència les del gran poeta català Mossèn Verdager, le quals m'emocionen de tal manera que no puc llegir-les en veu alta, i de les que puc recitar molts passatges de memòria. Una de les seves poesies, concretament «L'Escut de Catalunya», va servir-me per fer un exàmen de pràctiques, com a resultat del qual vaig poder comptar amb la simpatia i amistat del Sr. Solé, llavors Director de la Normal.

—Per quins païssos heu viatjat?

—Per algunes regions d'Espanya; més assiduament Mallorca, on hi tinc una filla casada.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—La premsa professional, «La Vanguardia» i alguna revista literària.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida colectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—Com a Director de l'Escola i amb la valuosa col·laboració dels altres mestres, he organitzat Caramelles infantils, una Tuna Escolar i alguna conferència de caràcter cultural i pedagògic. No obstant el que més m'honora, és haver preparat completament sol, durant 25 anys seguits, una sèrie de promocions de batxillers, molts d'ells procedents de famílies humils, que han cursat posteriorment diverses carreres, que els han situat per a contribuir a que la vida del món sigui cada dia millor en tots els sentits.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—Res d'això veig malament. Tenim un camp ric, unes indústries de rendiment, una població cada dia més nombrosa, unes escoles amb catorze mestres i un Institut destinat a ampliar la cultura dels alumnes quan acabin l'Ensenyança Bàsica. Les altres qüestions depenen d'aquestes primeres i de la moral i vigorositat dels agramuntins.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què farieu?

—Intentar situar les indústries sorolloses o malsanes en llocs convenientment allunyants de la població.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

—Francament optimista i esperançador, majorment amb el funcionament de l'Institut, en defensa del qual tots els agramuntins hem de trencar una llança.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—El meu pensament es concentra sempre en el Magisteri. Tinc classificats els mestres pel seu rendiment. En conec de rendiment òptim, altres de rendiment normal i alguns de rendiment deficient. ¿Es just que la nòmina sigui per tots la mateixa? ¿Què podríem fer per millorar-nos? Això penso exposar-ho en un article posterior.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—Agramunt té una tradició musical de gran relleu. La crítica situa a molts dels seus fills en llocs d'honor entre els músics de Barcelona; exemples? Anton Llubes, músic i compositor, violí solista del teatre Liceu. Pere Mercadé, professor de l'Escola Municipal de Música. Josep Nadal, bombardí solista de la Banda Municipal. Ramon Mora Solsona, que sens haver-se mogut d'aquesta Vila, és considerat pels entesos com un violinista excepcional, un dels millors de la seva generació.

ANTICS FOGATGES I CENSOS MODERNS

A la «XVI^a Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos de Catalunya» que es celebrà els dies 28 i 29 del passat mes d'Abril d'enguany a l'Institut Nacional de Batxillerat de la ciutat de Tàrrrega, hi hagué el dia 29, un Acte Acadèmic en el que, entre altres conferenciants, el Dr. Josep Iglésies i Fort, bon especialista en la matèria, de la que en té editades diverses publicacions, desenrotllà el tema «El procés evolutiu de la demografia Lleidatana; possibles solucions», en aquesta cuidada ponència el nom d'Agramunt hi tingué ressó moltes vegades.

El nostre convilatà Dr. Josep M.ª Ball Casades hi tingué al matí del dia 29 una interessant conferència sobre el tema «Jaciments arqueològics a la Serra-longa».

Aprofitant l'avinentesa que ens oferia l'acte d'inauguració del Pedró Commemoratiu de l'Assemblea a Sant Eloi, ens vam atansar al Dr. Iglésies demanant-li si ens podia lliurar, per publicar a «Sió», les següents dades que ens ha facilitat ben amablement:

Fogatges d'Agramunt:

Anys 1365-1370: tenia 67 focs més 6 de Mafet, més 3 d'Almenara Alta.

- 1378: Els mateixos focs
- 1497: 80 focs més 10 de Mafet
- 1515: 208 focs més 12 de Mafet
- 1553: 205 focs més 13 de Mafet
- 1708: 116 cases
- 1716: 236 cases i 473 habitants
- 1787: 1881 habitants, més 52 de Mafet, més 14 d'Almenara, més 7 de La Pobla de d'Agramunt, més 7 de Salabert.
- 1830: 281 veïns i 1356 habitants, més 7 de Mafet amb 35 habitants, més 2 veïns d'Aladrell amb 8 habitants, més 2 veïns d'Almenara amb 10 habitants, més 1 veï de Salabert amb 3 habitants.
- 1842: 300 veïns amb 2525 abitants, més 8 veïns amb 38 habitants de Mafet, més 2 veïns amb 5 habitants d'Almenara.

Censos Moderns:

- 1857: 2677 habitants
- 1860: 2789 habitants
- 1877: 2398 habitants
- 1887: 2519 habitants
- 1897: 2378 habitants
- 1900: 2453 habitants
- 1910: 2430 habitants
- 1920: 2493 habitants
- 1930: 2659 habitants
- 1936: 2758 habitants
- 1940: 2527 habitants
- 1950: 2970 habitants
- 1960: 3282 habitants
- 1964: 3.685 habitants
- 1965: 3799 habitants
- 1970: 4428 habitants

Tinguem en compte que es calculava cada foc a raó de quatre persones i no s'hi comptaven mossos ni minyones servents. «Es possible que algunes de les xifres dels fogatges antics apareixi equivocada o expresament canviada a fi de disminuir la quantitat impositiva, puix els fogatges tenien força fiscal», diu el Dr. Iglésies.

La ciutat de Tàrrrega i la vila d'Agramunt, també digué el Dr. Iglésies, són de les poblacions candavanteres en el creixement demogràfic de la comarca d'Urgell. Això ens porta a la conclusió de que aviat podrem i tindrem a l'abast, donar, entre propis i comarcans, el cens necessari per nosar en marxa el Institut, peça fonamental que es farà sentir en totes les activitats, que podrà allotjar importants assemblees, conferències, estudis... i que portarà totes les manifestacions culturals a un molt desitjable nivell.

Pensem en un esdevenidor ple de bons auguris per la nostra treballadora, inquieta i floreixent vila.

Pere Mora Giribert

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas

Discoteca

Teléfonos 390202 y 390802

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

La Festividad de San Isidro se celebró con gran brillantez

INTRODUCCION: Sin ninguna duda los tiempos han cambiado, desde el simple animal de carga, como el caballo, el asno o el burro, hemos pasado a la mecanización total del Campo; así el rendimiento de la tierra se ha multiplicado en relación con el tiempo.

Si en un principio fue San Antonio Abad el patrón de los agricultores, por razones de la técnica ha pasado a ser San Isidro.

ACTOS: La Vigilia, o sea el día 14, bajo la Organización de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos, comenzaron las Fiestas en honor del mismo con un Repique de Campanas y un disparo de traca y Fuegos de Artificio.

El día 15, en la Iglesia Parroquial, fue oficiada una Misa en conmemoración de la Festividad con asistencia de Autoridades y demás miembros de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos.

A las 11,30, tuvo lugar los tradicionales TRES TOMS, para lo cual se había instalado previamente un Palco Presidencial, situado en la Avenida Angel Guimerá.

El número de tractores inscritos para participar en el mismo fue de 118

CHOCOLATES JOLONCH

tractores, siendo el total de premios a distribuir de 40, de los cuales 5 premios eran para los tractores mejor guarnecidos.

Después de leer los Premios cedidos muy gentilmente por diferentes Casas Comerciales de la Villa y otras de ámbito Provincial, se procedió a la Bendición de Tractores, que fue a cargo del Rvdo. Francisco Sabaté, Arcipreste de la Villa.

Una vez efectuado el recorrido correspondiente, el jurado cualificador para optar al mejor tractor guarnecido estableció la siguiente clasificación:

1. — N.º 64 de dorsal. — Grupo de Tractoristas y de Maquinaria Agrícola del P. P. O. (Promoción Profesional Obrera), correspondiéndoles como premio una Cordera y 1.000 Ptas., obsequios ofrecidos por P. P. O. y Viquesa, respectivamente.

2.º — N.º 57 de dorsal. — D. José Puig, de Preixens, obsequio consistente en un juego de llaves, cedido por el Excmo. Ayuntamiento de la Villa, juntamente con 1.000 pesetas en efectivo cedidas por la Comisión de Ferias y Mercados.

3. — N.º 5 de dorsal. — D. Ramón Sorribes, de Agramunt, una Bomba de Gas-Oil y 500 Ptas., obsequios cedidos por Autotractor Balaguer y C. O. S. A. (Cooperativa Oficial Sindical Agraria de Lérida).

4.º — N.º 9 de dorsal. — D. Jorge Rovira, de Montfalcó, 500 Ptas. de la Delegación Local de Sindicatos.

5.º — N.º 113 de dorsal. — D. Antonio Viladrich, de Agramunt, 500 Ptas. de Casino Agramuntés.

Los demás premios pasaron a sorteo, lo cual resultó muy interesante, ya que a medida que iban saliendo los números de los diferentes premiados, había un suspiro de esperanza para todos aquellos que habían participado.

¿COMO JUZGAR EL VEREDICTO DEL JURADO DE ORNAMENTACION? — Naturalmente, juzgar es de sabios y como un servidor no se considera sabio no puede opinar con respecto al mismo; no obstante, a mi parecer, otorgar el Primer Premio tal cual es, lo considero del todo justo.

Por otra parte, la guarnición del primer tractor premiado, consistía en llevar el Santo Patrón encima del radiador rodeado de flores y productos de la tierra, así como un inmenso escudo de la Villa, trabajado a mano con flores.

El segundo premio, cuya guarnición consistía en una Era típicamente Catalana, en la que se observaba dos parejas de jóvenes, contemplando a la sombra de un árbol las faenas del campo. He creído conveniente señalar estos dos premios, por considerarlos de mucho, lo que no hace mella en el interés y magnífica presentación de los demás.

Finalmente, fue servido un Vino Español, a todos los asistentes, encabezado por el Sr. José M.º Inglés Mortés, Alcalde de la Villa, Presidente de la Hermandad de Labradores y Ganaderos, D. José Fitó y demás Autoridades, juntamente a diferentes personalidades pertenecientes a diversos estamentos sociales de la Villa. Este Vino de Honor tuvo lugar en la Sala de Conferencias de la Hermandad.

NOTA: El Sr. José Fitó, Presidente de la Hermandad, me ruega transmita las más expresivas gracias, a través de este periódico, a las Casas Comerciales colaboradoras, tanto locales como provinciales.

Jaime CUÑAT MATA

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

QUADERN - Ve de la plana 3

PISOS

Mentre durava l'ordenació d'aquest "Quadern", un redactor de SIO ha manifestat que a Agramunt hi ha una notable manca de pisos per llogar, i ha llançat la idea que seria una bona inversió la dedicació a la construcció de vivendes a l'abast dels treballadors.

ANIVERSARI

Com el lector haurà pogut veure, la nostra publicació, que és una, per a no dir la única, de les millors de les nostres comarques, ha entrat en el desè any de la seva publicació. La redacció, com tots els lectors de SIO, n'estem contents, segurament perquè és una mostra de com una gran cosa té una gran continuïtat entre nosaltres. Tan de bò moltes coses d'Agramunt funcionessin amb aquesta constància.

SIO

CHOCOLATES JOLONCH

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE MAYO

NACIMIENTOS:

José Antonio Muixi Berengueres
 día 9
 Marta Torrecasana Omedes día 26
 Inmaculada Hernandez Fernandez
 día 26

MATRIMONIOS:

José M.º Asensio Campoy con
 Montserrat Fernandez Paris día 6
 José Manuel Fernandez Muñoz con
 Ana Maria Oliveras Piriz día 20
 José Gené Folguera con
 Jordina Sera Prat día 20

DEFUNCIONES:

Ramona Cases Balcells 81 años día 7
 Gregorio Blanco Malla 57 » » 10
 Maria Fonoll Marimón 76 » » 13
 Francisco de A. Felip Vilá 89 años
 día 19

• • •

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE MAYO

Día 10	7	litros m. ²
Día 11	5	» »
Día 18	14'5	» »
Día 19	1'4	» »
Día 20	2	» »
Día 31	1'3	» »

Total 31'2 litros m.²

El Observador: Diosdado Pont

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Para buen servicio

Funeraria
 (Casa Romá)

Rapidez...

Economía...

Merced, 19

Teléf. 390309

AGRAMUNT

Porvenir de la Arboricultura

Desde que la industria ha absorbido casi todo el personal del agro, la agricultura también prospera mucho en el sentido cerealista, porque naturalmente todo el mundo tiene derecho a optar por lo que rinde más, campos grandes sacando yermos y malezas, muchos bosques, algunos que la madera era su principal riqueza, como eran pinos y abetos; pero no para aquí la destrucción de la arboricultura.

Nuestros antepasados plantaban los árboles forestales o de ribera en las orillas de acequias y desagües, con el fin de tener leña para su uso doméstico; pero los árboles frutales, viña, olivos, los plantaban a la mejor tierra que tenían y ¡con qué afán los cuidaban! El olivo mismo antes no da fruto tiene que pasar de diez años para arriba; el almendro empieza a hacer fruto después de dos o tres años de plantado. Quizás algunas plantaciones nuevas las respetan, no así las que están diseminadas por la propiedad, ya sea porque se sacan márgenes o porque les castiga el fuego en la quema de rastrojos, lo cierto es que

éstos ya no se cuidan y árbol frutal que no se cuida, sea donde sea, sea de la clase que sea. está destinado a desaparecer por la sencilla razón que no produce ni cantidad ni calidad, y muere.

Pues así vamos a coger mucho más cereal cuando se come menos pan, por razón del nivel de vida a que hemos llegado, y seguramente esto que comentamos pasará a escala internacional. ¿Pues qué vamos a hacer de los cereales? ¡El Olivo!, su fruto se come en verde y en seco el aceite de oliva, como alimento el primero, como medicamento insustituible. El almendro, árbol muy rentable para el agricultor y cuantas cosas pone la industria de su fruto para alimentos, el cual para bien de la sociedad, se tendría que conservar y multiplicar a toda costa. En fin, que todo lo que no podrá hacerse con máquinas, costará muy caro al consumidor, como son las hortalizas, frutas de todas clases, por no haber brazos para este tan apreciable trabajo.

J. CASES, de Puigvert

IMPORTANTE EMPRESA
METALURGICA RADICADA
EN TARREGA

PRECISA

SOLDADORES DE 1.º Y 2.º
MONTADORES DE 1.º Y 2.º

Sueldo a partir de 2.500 ptas. con
semana de 46 horas.

Interesados dirigirse al
anunciante núm. 38
Publicidad ECO - SERRA
Apartado, 12 - Tárrega,
para entrar en contacto

PRIMERA COMUNIÓ

*Han passat els dies
de preparació,
oblidades les penúries,
avui és dia de Comunió!!*

*Amb la son
dels ulls fugida,
prepara el seu front
per donar-li cabuda.*

*Fresca com una rosa,
amb el cor immaculat,
de genolls es posa
per rebre a l'Amat.*

*Quan llarga serà
l'espera,
quin goig et darà
rebre'l per vegada primera.*

*Ell, que tant petit
se'ns presenta,
omple de ple a ple el pit
i ja per més: entra, entra.*

*Quin dia més ple de joia,
de perfums i regals,
fugint de tots mals
oh!! quin dia
se't presenta noia.*

I. M.

ADMINISTRACION DE CORREOS Y TELEGRAFOS AGRAMUNT

Nuevo horario en estas Oficinas
a partir del día seis de Junio
actual.

CORREOS:

MAÑANAS TARDES:
De 9'30 a 14 16 a 18

TELEGRAFOS:

De 9'30 a 14 16'30 a 19

Domingos y Festivos: CERRADO
Para información, así como im-
posición de Telegramas pueden
llamar al Teléfono n.º 39 00 81

TRASPASO

Tienda Comestibles

Calle San Juan, 23

Casa Miralles Agramunt

A LA MEMÒRIA DEL METGE FELIP

En el darrer número donàvem la notícia de la mort d'en Francesc d'Asís Felip Vilà, metge que fou de la nostra vila durant més de mig segle. Som molts els agrumuntins i gent de la nostra comarca que hem sentit profundament la mort de tant estimat convilatà. Encara que ell no era fill d'aquí, sinó de Barcelona, s'havia integrat tant i tant al nostre tarannà que de fet era un agrumuntí més. Durant els anys que professà aquí la carrera es guanyà l'apreci de tothom... ja no, tan sols, com a metge, sinó com a persona. Per a ell només existien dues fites a les què s'havia lliurat amb tota la força de la seva voluntat: la família i la carrera de metge. Ningú no li coneixia d'altres activitats, Aimant de la música i de la lectura, cuidava dels seus familiars i dels seus malalts amb amor que no dubtem en qualificar d'exemplar. La redacció de «Sió» el tenia elegit com una figura singular dins aquesta galeria de persones que poc a poc il·lustren les nostres planes amb el nom de «La nostra gent». Hem fet tard, i és que no creiem que pogués produir-se una mort tan inesperada i ràpida. Amb tot, però, volem, amb aquestes emocionades paraules, retre l'homenatge que el metge Felip es mereix. Ell no era aimant de vanitats, de publicitat, d'exhibicions. Però no creiem disgustar la seva memòria si, per aquest sentiment de simpatia que ens hi apropa, i ara que és absent encara més, li dediquem avui el millor record per tot el que ell deixà fet, i ben fet, mentre ens acompanyà. Al cel sigui.

FABRICACION Y VENTA DE PANELES DECORATIVOS

*en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos*

V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 390639

Almacén, Exposición y Oficinas:

Calle del Instituto **AGRAMUNT** (Lérida)

VIAJES MARSANS - BARCELONA

Título 1 del Grupo A

DESDE 1910 AL SERVICIO DEL TURISMO

BILLETES DE FERROCARRIL, AEREOS Y MARITIMOS PARA TODO EL MUNDO.
VIAJES INDIVIDUALES COMBINADOS CON HOTEL, TRANSPORTE Y EXCURSIONES.
ESPECIALIDAD EN VIAJES DE NOVIOS PARA TODOS LOS PRESUPUESTOS.

NUESTRO PROGRAMA «VACACIONES»

Mallorca, Ibiza, Menorca y Canarias

NUESTRO PROGRAMA «TIEMPO LIBRE»

con estancias en todo tipo de hoteles en la Costa Brava, Benidorm,
Salou, Alicante y Costa del Sol.

EXCURSIONES EN AUTOCAR CON MAS DE CIEN SALIDAS GARANTIZADAS.

ORGANIZACION DE VIAJES EN AUTOCAR A PRECIOS REDUCIDOS
PARA EMPRESAS, COLEGIOS, SOCIEDADES RECREATIVAS, etc.

LA SOLUCION DEFINITIVA AL PROBLEMA DE VIAJAR LA ENCONTRARA EN MARSANS

Solicite información y folletos:

RAMON FARRÉ SOLE Avda. J. Meslres, 45 - Tel. 390307 **AGRAMUNT**

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Mayo, adoptaron los siguientes acuerdos:

EXPEDIENTE EXPROPIACION FORZOSA.

Dada la necesidad de adquirir los terrenos en que ha de ser emplazada la Plaza del Ejército, cuyo Proyecto redactado por la Oficina de Ingeniería de los Sres. Cots Masana-Liesa Bertrán fué aprobado por el Ayuntamiento en sesión de 30 de Nobre. de 1.971, por el Consejo de Ministros el 23 de Junio de 1.972 y por la Comisión Provincial de Servicios Técnicos el 17 de Nobre. del mismo año, y expuesto al público en Edicto publicado en el B. O. de la Provincia n.º 144, de 2 de Diciembre de 1971, la Corporación, por unanimidad, acuerda iniciar el oportuno expediente de expropiación forzosa de las once parcelas afectadas por el mismo, y que se encuentran enclavadas entre las calles Castillo, Calabaza y Merced.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D.ª Magdalena Rovira Cornudella para cambiar las paredes del corral, previa alineación con los demás contiguos y obras interiores en su casa de Arrabal de Puigvert.

A D. Ramón Ribera Verdaguer, para vallar con apoyos de mampostería y arbustos el patio que posee en Avda. de J. Brufau.

A D. José San Agustín Peropadre, para cubrir la mitad izquierda del corral y otras pequeñas obras interiores en la casa sita en Avda. J. Mestres.

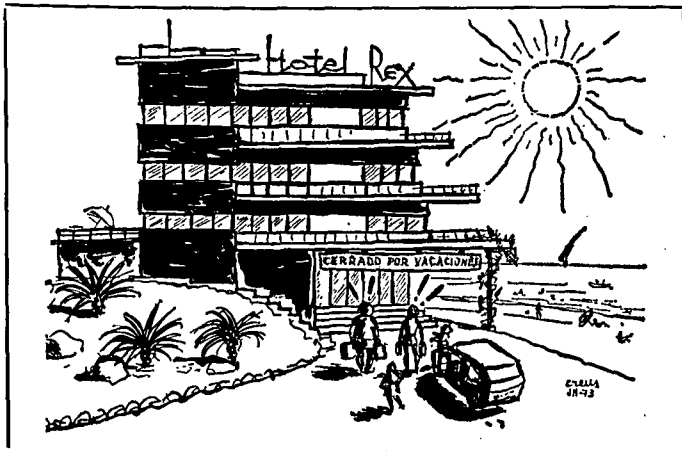
A D. José Borda Reixachs para obras interiores en la casa sita en Ntra. Sra. del Socós,

A D. Miguel Pera Martínez, obras interiores en la casa de su propiedad en Avda. A. Ros.

A D. Daniel Lluch Juliá, para cercar finca sita en Partida Planes.

A D. José Pedrós Pampalona, obras de reforma en la casa sita en calle Zapatería.

A D.ª Teresa y D.^o Enrique París Cortés, obras interiores en la casa de la calle Vilavella.

A la Obra Sindical del Hogar y de Arquitectura para la construcción de 32 Viviendas de Protección Oficial III Grupo, 3.ª categoría, en la calle de Ntra. Sra. del Socós.

INSTALACION EDITORIAL.

Autorizar a D. Guillermo Viladot Puig la instalación de una Editorial que se denominará «Editorial Urgell», en la calle de Sió n.º 28.

CONEXION RED AGUA POTABLE.

Se concede a Don Juan Montes Montoro el derecho de conexión de una toma de agua con destino a la Granja del camino de Puellas, con instalación de contador y pago de derechos.

A D. Miguel Plá Puig con destino a la casa de su propiedad sita Arrabal de Puigvert, con las mismas formalidades.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 60.513 ptas.

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES Viladós

*¡ATENCIÓN SEÑORA!
Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería safas

Sió, 29

AGRAMUNT